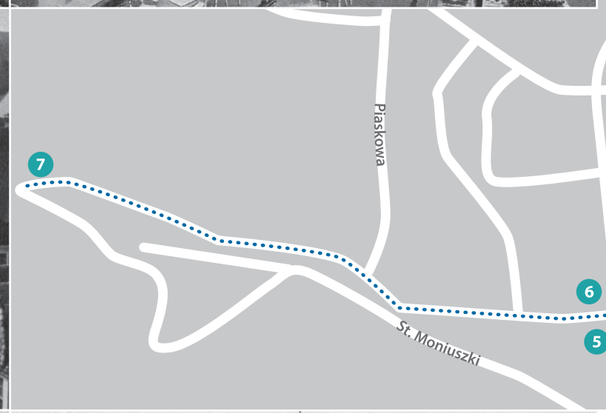

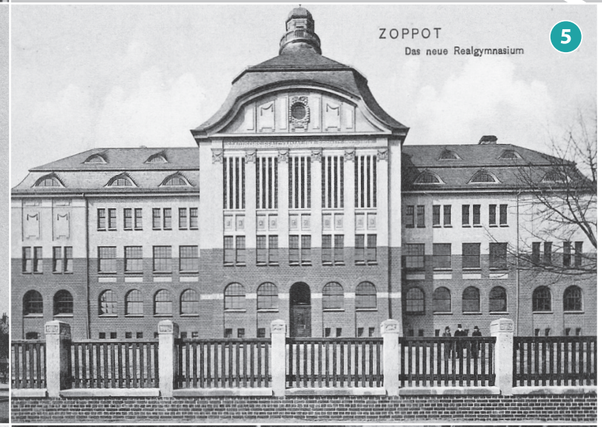

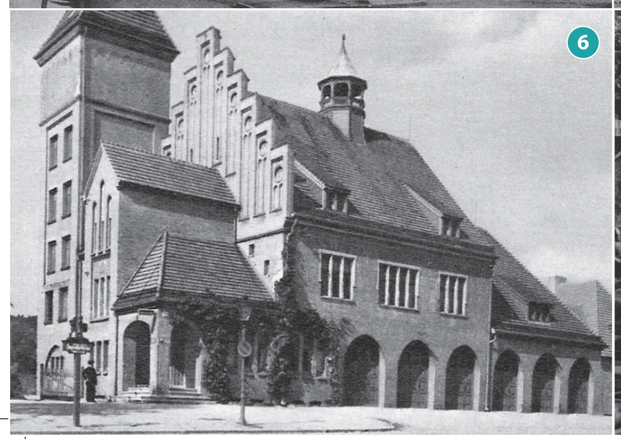

1. Molo
Pierwszy pomost spacerowy powstał w 1827 roku na zlecenie Jana Jerzego Haffnera. Konstrukcję stawiano tylko na sezon letni. W 1842 roku długość pomostu wynosiła 63 m. Kolejne rozbudowy miały miejsce w latach 1882, 1886, 1895 i 1910. W 1927 roku odbył się największy remont pomostu, dobudowano wtedy m.in. boczną ostrogę i głowicę. Oficjalna długość molo wynosi 512 m.

2. Dom Kuracyjny
Domy kuracyjne to nierozłączny element architektury kurortu. Największym z nich był Trzeci Dom Kuracyjny. Doktor M. Orłowicz pisał o Kurhausie: *W roku 1910 otwarto nowy dworzec zdrojowy (Kurhaus): olbrzymią budowlę w modernistycznym stylu (…), który wybudowano według projektu profesora C. Webera przy udziale miejskiego inżyniera Puchmüllera i architekta Bielefeldta (…). Ma wspaniałe sale balowe i restauracyjne, połączony jest z pierwszorzędnym hotelem oraz kasynem, które Niemcy reklamują jako „Monte Carlo Północy”.* Obecnie przy placu Zdrojowym stoi czwarty w historii miasta Dom Zdrojowy wzorowany na projekcie Trzeciego Domu.

3. Ulica Bohaterów Monte Cassino
Dawna droga gruntowa, spina Dolny i Górny Sopot. Do 1945 roku nosiła nazwę Seestraße (ul. Morska), w latach 1945–1956 patronem ulicy był Konstanty Rokossowski. Słynny deptak zabudowano kamienicami na przełomie wieków XIX i XX. Znajdujące się tam budynki zaprojektowali m.in. Wilhelm Lippke, Felix Dorst, Wilhelm Werner czy Adolf Bielefeldt. W 1937 roku przy ulicy znajdowało się około 100 sklepów i punktów usługowych, w tym lokali rozrywkowych. Pod koniec lat 60. XX wieku zakazano ruchu kołowego. Od samego początku ulica była sercem miasta.

4. Kościół garnizonowy pod wezwaniem św. Jerzego
Neogotycka trójnawowa budowla zaprojektowana przez Louisa von Tiedemanna z Poczdamu została wziesiona w latach 1899–1901. Świątynia powstała przy wsparciu finansowym pary cesarskiej, Wilhelma II i Augusty Wiktorii. Do 1945 roku pełniła rolę kościoła ewangelickiego pod wezwaniem Zbawiciela. Po zakończenia II wojny światowej kościół przekazano Kościołowi katolickiemu.

5. Gimnazjum Realne, ul. Armii Krajowej 99
Zespół budynków dawnego Gimnazjum Realnego zaprojektował architekt miejski Paul Puchmüller. Wzniesiono je w latach 1910–1912. W skład wchodziły: willa dyrektora, gmach główny (obecnie Uniwersytet Gdański), sala gimnastyczna oraz nieistniejący już ogród botaniczny.

6. Remiza, ul. Armii Krajowej 109
Wybudowana w 1910 roku, również według projektu Paula Puchmüllera. Budynek stał się siedzibą założonej w 1885 roku Ochotniczej Straży Pożarnej. Podczas prac remontowych prowadzonych w 2005 roku odkryto nad wejściem do strażnicy płaskorzeźbę patrona strażaków, św. Floriana, zamurowaną prawdopodobnie w latach 50. XX wieku. Jak głosi miejska legenda, zrobili to sami strażacy – chcąc uchronić wizerunek św. Floriana przed zniszczeniem, ukryli płaskorzeźbę.

7. Opera Leśna
Teatr na wolnym powietrzu powstał tu w 1909 roku. W okresie międzywojennym zasłynął festiwalami wagnerowskimi, a od lat 60. XX wieku – międzynarodowymi festiwalami piosenki.

biga

Muzeum Sopotu zaprasza na historyczny spacer po kurorcie!

MUZEUM SOPOTU

Godziny otwarcia:
w okresie letnim: wtorek – niedziela 10.00–18.00
w okresie zimowym: wtorek – sobota 10.00–16.00, niedziela 10.00–18.00
W niedzielę wstęp do Muzeum jest bezpłatny.

Muzeum Sopotu zostało powołane do życia w lutym 2001 roku. Na siedzibę nowo powstałej placówki wybrano zabytkową eklektyczną willę, położoną w ogrodzie tuż przy sopockiej plaży. Budowlę wzniesiono w latach 1903–1904 dla rodziny gdańskiego kupca i przedsiębiorcy Ernsta Augusta Claaszena (1853–1924). Zaprojektowana przez sopockiego architekta Waltera Schulza, uosabia *genius loci* Sopotu – miasta, które prawa miejskie otrzymało w 1901 roku, ale którego historia sięga wiele stuleci wstecz: od średniowiecznego grodziska i wsi rybackiej położonych na mokradłach, przez tereny rezydencji zamożnego patrycjatu i arystokracji, do kurortu o europejskiej renomie.
Willa zarówno oferuje wgląd w historię i kulturę czasów minionych, jak i stanowi przestrzeń dla wyobraźni i refleksji nad współczesnym charakterem miasta.

Pierwszy właściciel i fundator willi, Ernst Claaszen, urodził się w Gdańsku w 1853 roku. Wywodził się on ze średniej warstwy mieszczaństwa gdańskiego. Ambicje i pracowitość uczyniły go zamożnym właścicielem dobrze prosperujących firm zajmujących się między innymi eksportem cukru i alkoholi oraz silników samochodowych Daimlera. Wysoki status społeczny Claaszena dodatkowo podkreślała funkcja przedstawiciela konsularnego Stanów Zjednoczonych w okresie przed I Wojną Światową. Dwukrotnie żonaty, był ojcem syna Artura z pierwszego małżeństwa i dwóch córek, Teodory i Ruth.
Ernst Claaszen, jako osoba znakomicie wykształcona (uczył się między innymi w Anglii), interesował się także sztuką. Jego styl życia przyczynił się do powstania kolekcji wyrobów rzemiosła artystycznego, sztuki dekoracyjnej, użytkowej i sztuki wysokiej. Claaszen wykształcił szczególne zamiłowanie do mebli reprezentujących wielką tradycję gdańską. Kontakty służbowe z Anglią sprawiły, że w domu nie brakowało również akcentów kultury angielskiej, czy to w zdobieniach krzeseł w stylu *chippendale*, czy w przedstawieniach rodzajowych dekorujących ściany pomieszczeń.

biga

Muzeum Sopotu organizuje wystawy, projekty społeczne i edukacyjne poświęcone kulturze i historii miasta. W zbiorach Muzeum znajdują się zabytki artystyczne oraz historyczne związane z dziejami Sopotu, w tym przedmioty kultury materialnej, wyroby rzemiosła artystycznego, fotografie, pocztówki, plakaty i numizmaty. Misją Muzeum jest zgłębianie i popularyzacja wiedzy na temat miasta poprzez budowanie żywej relacji z mieszkańcami oraz działalność naukowo-badawczą.
W 2013 roku Muzeum otrzymało nagrodę Sybilla za projekt *Sopocianie*, którego celem jest ukazanie bogactwa i różnorodności życiorysów, postaw i dokonań wielonarodowej społeczności. Muzeum gromadzi relacje ustne oraz archiwizuje zdjęcia i dokumenty ze zbiorów prywatnych, prowadzi również działalność wydawniczą, na którą składają się różnorodne publikacje o charakterze naukowym i popularyzatorskim.

Jadalnia wyposażona była w gdańskie meble barokowe i holenderskie fajanse z Delft, a przyległa weranda – w wypoczynkowe meble wiklinowe. W salonie dominował alabastrowy kominek, a ściany zdobiły olejne portrety rodzinne. Obrazy gdańskich i holenderskich mistrzów oraz popularne wówczas grafiki angielskie dekorowały ściany buduaru, w którym wypoczywała pani domu. Na piętrze usytuowane były sypialnie: największa, należąca do Ernsta i Marty Claaszenów oraz mniejsze – syna i dwóch córek.
W reprezentacyjnych pomieszczeniach willi do dziś zobaczyć można secesyjne dekoracje – zachowały się oryginalne elementy stolarki drzwi i okien, drewniane żaluzje okienne, dębowe posadzki oraz dawne elektryczne oświetlenie jadalni. Poddasze zamieszkiwała służba domowa. W piwnicy natomiast znajdowało się gospodarcze zaplecze domu – kuchnia i skład na opał. Na tym poziomie umieszczony był również piec centralnego ogrzewania – willa miała bardzo nowoczesny jak na owe czasy system grzewczy: miejsce tradycyjnych pieców kaflowych zajęły kaloryfery z wyraźnymi zdobieniami z epoki.

biga

MUZEUM SOPOTU
ul. Księcia Józefa Poniatowskiego 8, 81-724 Sopot
tel. 58 551 22 66, www.muzeumsopotu.pl

Sopot

biga